

UNIVERSITĀTES AVĪZE

P. STUČKAS LATVIJAS VALSTS
UNIVERSITĀTES IZDEVUMS

Iznāk kopš 1989. gada 7. septembra

Nr. 11

1989. GADA 23. NOVEMBRI

Maksā 2 kap.

SVĒTKI

Meklējot studentiskāko studentu un vēlāk klausoties, arī dejojot. «Jauns Mēness» un «POLY» tēkas mūziku, tika svinēta Studentu diena — 17. novembris — LVU Lielajā aulā. Tie, kas bija ieradusies uz svinību sākumdaļu, varēja vērtēt, cik vienkārši un viegli bija cīnīties pieciem Universitātes pušiem par «Studentiskāko studenta» nosaukumu. Vērtējot konkursa gaitu no malas, var droši teikt, ka līdzjutējiem bija interesanti. Bet citiem — tikai skatīties nākušajiem? Nezinu, un jūtos vainīgs, jo aizmirsu pajautāt.

Priecājos par laureātiem, kuriem pats grūtākais visā šajā notikumā virknē vēl priekšā — būs jābrauc ceļojumos. Viens uz Austrumiem, abi pārējie uz Rietumiem — Austrumvāciju un Rietumbērlini.

M. D.

Ne visai jautra un svētkiem atbilstoša saruna ar pasākuma «Studentiskākais Students-89» vadītāju Ingmāru Līdaku.

— Kā tu vērtē konkursu?
— Tā varbūt bija laba doma organizēt šo pasākumu kā bruņinieku turnīru. Bet daudzi studenti nesaprata līdz galam šo ideju un kopumā gaužām maz bruņinieckuma bija dalībniekos un vēl mazāk skatītājos. Ne visi studentiskā studenta pretendenti spēja izturēt uzņemto stilu līdz galam.

Bijām iecerējuši visu konkursu vadīt bruņinieckiski dzejiskā stilā. Bet, kad mūsu priekšā nostājās puisis svārcīnos, pat neērti savu stilu uzspiest. Iecere un realitāte iznāca stipri atšķirīgas. Akmentiņš žūrijas dārzā bija arī stipri neizstrādātais fināls, kas atšķīrās no pusfināla. Bet tā nu reiz bija, jo iepriekš rezultātu grūti paredzēt.

— Pēc kādiem kritērijiem žūrija vērtēja studentus?

— Pirmo reizi tika nosaukti punkti pēc katra konkursa, tā ka katrs varēja izsekot notikumu virzībai. Visu izšķīra bruņinieku turnīrs, fiziskā veiklība.

Puīši, manuprāt, bija ļoti labi, apmēram vienādi. Par drosmi piedalīties un gatavošanos, balvas būtu pelnījuši visi.

— Universitātē ir 12 fakultātes, studentu konkursā bija uz pusi mazāk. Kā tu domā, kāpēc?

— Tāpēc, ka trūkst intelektuālās cīņas, viss virzīts tikai uz tautas smidzināšanu.

Es arī negribētu būt par klausnu.

— Kāds ir studentiskākais students tavā skatījumā?

— Tas ir asprātīgs, jautrs džentlmenis, nevis pašpuika.

— Tavi ieteikumi nākamajiem konkursiem?

— Kā teātra cilvēkam man

Kādas telefona sarunas pieraksts. Zvans uz Universitātes komjaunatnes komiteju. 21. novembris plkst. 16.38.

— Labdien, jums zvana no «Universitātes Avīzes». Vai Ilmārs, lūdzu, būtu?

— Nē, nav viņa.

— Kādu citu no komjauniešiem varētu lūgt?

— Mēs šeit visi esam komjaunieši.

— Vai jūs nepateiktu konkursa «Studentiskākais students» uzvarētāja vārdu?

— Mums šobrīd ir svarīgākas lietas ko darīt...
pi... pi... pi...

gribētos, lai tas būtu teatralizēts uzvedums, dalībnieki varētu būt tērpti, piemēram, smokingos. Problēma ir tāda, ka tikai intelektuālās cīņas būs absolūti neinteresantas, vajag izklaidēšanu.

Konkursu jāsāk sludināt jau laikus, lai var pienācīgi sagatavoties. Pašlaik liela nozīme ir līdzjutējiem, bet viņi praktiski netiek novērtēti. Katrā ziņā konkursa nolikums jāmaina noteikti.

— Ko tu saki par domu, ka finālā tika studenti no tām fakultātēm, no kurām nākuši žūrijas pārstāvji?

— Manuprāt, neviena ģeogrāfa žūrijā nebija, bet students pat līdz 2. vietai tika. Vispār grūti teikt par objektivitāti, bet arī pagājušā gadā visādas baumas klīda par manu uzvaru.

— Kas vēl nepateikts?

— Es reti apmeklēju Universitātes balles, bet pēc šīs reizes lalkam valrs nenākšu. Man — lai tiktu prom, bija jākāpj arī pa logu, jo pie durvīm bija draudīgs pūlis. Viens es varbūt būtu

izspraucies, bet līdzī man bija sieva ar pavisam mazo meitiņu, tiešām ball...

Tādos toņos beidzas saruna ar pagājušā gada balvas «Studentiskākais students» ieguvēju Ingmāru. Ko var darīt. Kāda dzīve visapkārt, tādas arī domas.

INESE VOIKA

18. novembris
Daugavmalā

DEER

MARTIŅA TUPIŅA foto

ARODKOMITEJAS

NEVIS SNAUDUĻUS, BET DARBĪGOS

24. novembrī Latvijas universitātes pasniedzēji un darbinieki levēs savu arodkomiteju un tās priekšsēdētāju. Pasreiz konferences delegāti izsver līdzšinējo arodkomitejas darbu, pārdomā priekšlikumus tā uzlabošanai. Dažādi ierosinājumi jau ir izskanējuši visās struktūrvienībās notikušajās pārskatu un vēlēšanu sapulcēs, kad izteicām aroddarba vērtējumu savos kolektīvos, runājām par mūsu darbu un sociālajām problēmām. Izvēlējušies vairāki jauni arodbiedrības darbinieki, kurius būtu jāņem vērā universitātes arodkomitejai, tās jaunajam sastāvam.

Arodkomiteja visi vēlas redzēt darbīgus un ierīstus cilvēkus, kas grib un prot organizēt arodbiedrības darbu atbilstoši šodienas prasībām, aizstāvēt strādājošo darbu un sociālās intereses budžeta organizācijas nabadzīgās robežās apstākļos.

Visas universitātes struktūrvienības ir demokrātiski izvirzījušas iespējamās kandidātus arodkomitejas priekšsēdētāja un astoņu svarīgāko komisiju vadītāju postenim. Pavisam nosauktas 64 kandidātūras. Kandidātu vidū redzam gan līdzšinējos arodkomitejas locekļus, gan struktūrvienību arodbirotu aktīvistus. 17. novembrī kopā sanāca struktūrvienību arodbirotu priekšsēdētāji un apsprieda izvirzītās kandidātūras arodkomitejas jaunajam sastāvam. Apspriedes rezultāti noskaidrojās universitātes arodkomitejas populārākā un vēlamākā arodkomitejas kandidāti, kurus izvirzīja pārvēlēšanu konferencē.

Svarīgākā loma arodkomitejas darbā ir tās PRIEKŠSĒDĒTĀJAM. 10 fakultātes, 5 universitātes katedras un 7 struktūrvienības ieteic līdzšinējo arodkomitejas priekšsēdētāju S. Skotell jau-

nam darba periodam, pie kam gandrīz bez alternatīvas. Vairākos kolektīvos populāra ir I. Griķa (CFI) kandidātūra. Pa reizei nosaukti arī J. Melbārdis, J. Miķelsons, V. Sadinovs un P. Fricbergs. Vairākos kolektīvos konkrēts priekšlikums nav izteikts. Ņemot vērā to, ka universitātē pavisam ir 27 patstāvīgas arodkomitejas, var prognozēt līdzšinējās priekšsēdētājas prioritāti vēlēšanās.

KULTŪRAS KOMISIJU līdz šim vadījuši Vadības un informātikas fakultātes v. p. L. Snidere. Viņai varam pateikties par kultūras dzīves augšupēju mūsu kolektīva. Vairums arodkomitejas uzskata, ka L. Snidere skemīgi varētu turpināt šo darbu. Nosauktas arī M. Elpere, V. Čakare, B. Sloka, I. Tīkuse un N. Buile.

SADZĪVES UN DZĪVOKĻU KOMISIJAS vadībai ieteikti doc. R. Krauze, v. p. A. Burovs (abi Juridiskā fak.), V. Sadinovs (kanceleja), darbam šajā komisijā minēti arī vairāki citi struktūrvienību kandidāti (D. Silārāja, B. Judrupa, I. Revina u. c.).

SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS KONTROLES KOMISIJAS vadībai vairākus izvirza doc. M. Vidneris (Finansu un tirdzniecības fak.) kandidātūru. Nosauktas arī M. Zvidriņš, V. Gavars, R. Grībovskas, R. Jakoviska un E. Tardenaka kandidātūras.

DARBA DROŠĪBAS KONTROLES KOMISIJAS priekšgala kolektīvs vēlētos redzēt doc. J. Laganovski vai U. Jansonu, kuri jau pierādījuši savu kompetenci.

Daudzās struktūrvienībās domā, ka **DARBA TIESĪBU UN SAMAKSAS KOMISIJU** vajadzētu vadīt speciālistam — juristam. Kurš tas varētu būt, par

to domas dalās. Juridiskā fakultāte izvirza v. p. K. Svāna kandidātūru. Nosaukti arī juristi V. Sadinovs, O. Zonne, ekonomists A. Tīkuss, filozofs D. Bērziņš un ķīmiķis I. Kreituss.

SOCIĀLĀS APDROŠINĀŠANAS UN VESELĪBAS VEICINĀŠANAS KOMISIJAS darbā sevi labi apliecinājuši V. Ivins un E. Arša. Viņu kandidātūras šim darba sektoram minētas visbiežāk. Nosaukti arī Z. Prokofjeva, V. Miķelsons un M. Stikāns.

ORGANIZATORISKĀ DARBA KOMISIJAS vadībai atkārtoti izvirzīta V. Polmane. Struktūrvienības no sava vidus piedāvā arī M. Dreimanis, L. Dūmas un L. Erdmanis kandidātūras.

TŪRISMA UN ĀRĒJO SAKARU KOMISIJA arodkomiteja līdz šim nav veidota. Jaunā darba virziena vadība daudzās struktūrvienībās vēlētos redzēt savu pārstāvi. Kuri mūsu kolektīva locekļi būtu pietiekoši ieinteresēti, izdarīgi un svešvalodas protoši — to arodkomitejas delegātiem būs jāizlemj uz vietas.

Arodkomitejas jaunajam sastāvam izvirzīti arī visi 27 universitātes patstāvīgo arodkomiteju priekšsēdētāji. Nupat oktobrī tie levēti savos kolektīvos un labi pārzina savu kolektīvu darbu un sociālās intereses un vajadzības, bauda viņu uzticību. Gan pastāvīgo arodkomiteju priekšsēdētājiem, gan visiem konferences delegātiem attīcis pavisam maz laika, lai vēlētos pārdomātu būtiskākos arodbiedrības darba jautājumus un virzienus. Tos apspriežot, domāsim par arodbiedrības darba atjaunošanu, tā koncepciju turpmākajam periodam un nelegirsim sikumus.

V. LIEDE,
Vadības un ekonomikas informātikas fakultātes arodbirotas priekšsēdētājs

ZK
(1848.—1989.)

PAVISAM
ATKLĀTA
DEPEŠA

«B. Kegebešnikam. Stingri slepeni!

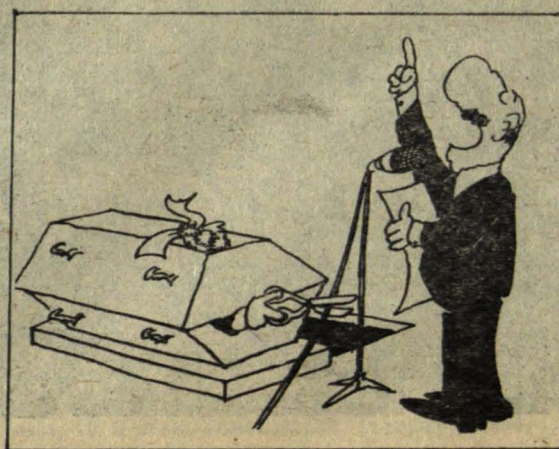
13. novembrī mūsu sirmās Rīgas ielās notika kārtējā provokācija, kas bija vērsta uz situācijas destabilizēšanu republikā, nacionālu un ideoloģisku naida kurināšanu, ekstrēmistisku noskaņojumu paušanu un neapzinīgākās sabiedrības daļas musinašanu uz rīcību, kas robežojas ar kriminālnoziedzumu.

Ziņojumu, ka, tā sauktās, akcijas «Zinātniskā komunisma bēres» laikā tika izsaukti klaji šovinistiski saukļi, kā piemēram — «Partija un armija — vienotas», «Jo vairāk armijas, jo vairāk demokrātijas», «Sire krug!», u. tml. Tika dziedātas un «pūstas» savu laiku nodziņojušas no tautas atmiņas izdzēstas dziesmas ar pseidopatriotiskiem vārdiem. («Široka strana moja rodnaja», «Mi pionieri, ģeķi raboči», «Es zārkā gulēdams»). Tika nestas iekpriekšējo gadu diktatoru un marionēšu ģimenes — Staļina, Brežņeva, Pelšes, Vosa ...

Bet satraucošākais, ka šis prettautiskās izdarības notika vienlaicīgi ar visai padomju valstij svētu vārdu un jēdzienu zaimošanu. Staļinam blakus Ļeņina ģimene. Blakus absurdiem lozungiem — «Visu varu padomēm!» vai arī «Cinisimies par internacionālās frontes un partijas vadīšanu lomu, kas būtu apstiprināta Konstitūcijā vismaz desmit pantos!»

Nepietiek ar to, ka šajā pretpadomju akcijā piedalījās samusnāti jaunieši (maskējušies ar apraudātāju un pavadītāju misijas pildīšanu), — tur bija arī nopietna izskata vīri un sievas visai cienījama paskata, kurām nu nepavisam nekļājas tik nopietni attiekties pret saasināto situāciju republikā.

Nevaru neziņot arī par to, ka gājiena laikā starp Operas skvēru un Ķīpsalu tika vākti ziedojumi Komunisma ideju kapračiem. Kāds neapzinīgs igaunis, kas centās imitēt sērjošo Karlsonu, — par velti dāļāja centrālos masu informācijas līdzekļus, ar to it kā imitēdams savu labdarību sabiedrības informēšanā par notiekošo valstī.

Pēc 26. oktobra sēdes Studentu arodkomiteja konstatē, ka: 1. Administratīvi saimnieciskā daļa līdz 1989. gada 1. septembrim (mācību gada sākumam) nav veikusi koplietošanas telpu remontu kopmītnēs (izņemot Burtnieku ielā 1) un līdz ar to daļa no šīm telpām faktiski netika sagatavota jaunajam mācību gadam.

2. Visas kopmītnes nav pilnībā noformētas ar paredzēto inventāru, īpaši ar galdus lampām, grāmatu skapjiem un skapiem. Liela daļa no pasreiz lietošanā esošā kopmītnu inventāra ir stipri novecojuši (15—20 gadus veci drēbju un grāmatu skapji).

3. Pedagoģijas fakultātes telpas un kopmītnes nav nodrošinātas ar elementāri nepieciešamo apkuri — nav notikusi šo telpu pieslēgšana pilsētas siltumtīklam, kā rezultātā ir pārtrauktas mācības šajā fakultātē.

4. Kopmītnēs Jūrmalas gatvē 74/76 kopš 1989. gada pavasara nav bijis siltā ūdens, kas ir pilnībā pretrunā ar sanitārām prasībām.

5. Nav pietiekošas skaidrības par kopmītnes koplietošanas telpu remontam atvēlēto līdzekļu (5000 rbj. katrā kopmītnē gadā) izmantošanu pēdējo divu gadu laikā.

6. Praktiski visas kopmītnes ir nenokomplektētas štata darbinieku vietas zemo atalgojumu dēļ.

7. Pēdējo 2—3 gadu laikā LVU kopmītnēs nav notikusi studentu sadzīves apstākļu uzlabošanās. Gluži otrādi — kā izriet no pirmajiem sešiem punktiem un pastāvot esošajai kopmītnu pārapspiedošanai (ne vairāk par 4 kvadrātmetriem uz 1 dienas nojaša studentu), kura ir palielinājusies, ir notikusi šo apstākļu pasliktināšanās.

8. Nav noticis nopietns darbs kopmītnu padomē Gorkija ielā 69, ir uzlabojies darbs kopmītnēs Tālivalža ielā 1b (priekšsēdētājs Dainis Bramanis), Burtnieku ielā 1 (Ainars Gailītis), Tereškovas ielā 5 (Ilona Ozoliņa).

9. Kopmītnu studentu padomē Tereškovas ielā 5 ir pamatotas pretenzijas pret komandanta darbu.

Ievērojot visu iepriekš minēto, kā arī uzklautu Studentu AK Prezidija priekšlikumus, Studentu arodkomiteja nolēmj:

1. Pieņemt zināšanai LVU administrācijas pārstāvju atskaiti, atzīmējot, ka nepieciešams būtiski mainīt attieksmi pret studentu sadzīves apstākļiem Universitātes kopmītnēs.

2. Pieprasīt LVU administrācijai izdarīt visu no tās atkarīgo, lai pēc iespējas ātrāk tiktu sākti jauno kopmītnu projektēšana, celtniecība un nodrošināšana ekspluatācijā.

3. Iesnēgt priekšlikumus, kuru realizēšana ļautu samazināt kopmītnēs dzīvojošo studentu skaitu:

3.1. mācību daļai:

1. pārskatīt 1990. gadā uzņemamo studentu skaitu, ievērojot to, ka virknē specialitāšu jau tagad pastāv grūtības nodrošināt jaunus speciālistus ar darbu (svešvalodas, ģeogrāfija),

2. izskatīt iespēju studentiem pēc 3. kursa beigšanas dot atļauju mācīties tālāk tikai pēc kontroljautājumu, pārbaudījumu nokārtošanas (jānotiek sadalīšanai — vienai daļai izsniedz izziņu par trīs kursu beigšanu, otra — turpina studijas).

3.2. uzņemšanas komisijai lūgt, publicējot noteikumus 1. kursa uzņemšanai, norādīt, ka visus studentus ar kopmītnēm nenodrošina.

LĪDZĒSIM ANTIŅAM!

Jau zelta zirgs nepacietīgi kārpā zemi un teju teju būs izšķirošais izrāviena stikla kalnā. Tur pašā Komunisma smailē, septiņu kraukļu apķērta zvaigžņotā šķirstā dus Brīvība.

Nu tik, Antiņ, naigi, naigi... Un steidz Antiņš — ap hydrocephalis prievīte sieta, mirdz pierē tam auseklītis. Bet kājiņas šreizā, actiņas tizliņas, rociņas drebelīgas.

— Vot vellos, kā lai Antiņš zirgā tiek? — sauc meitene melnās zeķēs.

— Lec, žūpa, zirgā! Mēs Brīvību gaidām! — brēc necietīgs pūlis.

— Klau, dēļiņ, ej mājās izguli 700 gadu miegul Netik zelta zirgam šnabuļa dvinga, mirs otr-

reiz Brīvība, neredzot tautai skaidru prātu.

Nav laika Antiņam gulēt 700 gadu miegu. Tādēļ aicinām visus iesaistīties Latvijas 6. pretalkohola kongresa darbā. Tas norisināsies 25. un 26. novembrī, LVU Lielajā aulā. Darbadienu sākums pl. 9.00. Paredzēts: plenārsēdes, ziedu nolikšana pie Brīvības pieminekļa, kultūrprogramma, darbs grupās (izglītība, reliģija, socioloģija, medicīna, psiholoģija, jurisprudēncē, ideoloģija utt.), kā arī kultūrakcija Ziemeļblāzmas pili «Sakoptai Latvijai — sakoptu tautai!».

Latvijai Aizstāvēsim tevi nevis ar dubļos notraipītu dūri un dzērāja bravūrā izkliedētiem saukļiem, bet gan ar skaidru prātu un gara spēku!

IVETA MEDIŅA

SPORTS

Universitātes I. sporta spēļu dienā 19. novembrī basketbola zibensturnīrā pieteicās 16 vīru un 8 dāmu komandas. Vīru konkurencē, piedaloties tādām komandām kā «Padomju spārni», «8. marts», «Austrumu Zeltene» un citām, I. vietu izcīnīja vienība «Astra». Dāmu grupā — I. vietu — Pedagoģijas fakultātes komanda.

Sacensībās galda tenisā vīriem: I. vieta — A. Ambergam (Jurid. fak.), dāmām — A. Egļiņai (Fiz. un mat. fak.).

Pirmo reizi Universitātes mērogā risinājās sacensības švābolā. Par uzvarētājiem kļuva: G. Kokts (Fiz. un mat. fak.) un A. Česnova (Ped. fak.).

Universitātes 2. spēļu diena notiks 10. decembrī ASK sporta namā (Nākotnes ielā). Programā: zibensturnis rokasbumbā, badmintonā un darti.

НА ВСЕСОЮЗНОМ СТУДЕНЧЕСКОМ ФОРУМЕ

Слово Виестурсу Козиолсу, председателю профкома Латвийского государственного университета.

— Уважаемые делегации, я извиняюсь за мой не совсем хороший русский язык: постараюсь максимально медленно и максимально обобщающе сказать о том, как работал наш дискуссионный центр. Работал он, по моему, очень дружно. Я никогда не думал, чтобы представители почти всех национальностей могли прийти к такой декларации, которую мы выработали и теперь выносим на рассмотрение.

Мы часто слышали, что мы — многонациональное государство, но очень мало, почти ничего не слышали о том, как соблюдаются, как учитываются национальные интересы всех республик. Считаю, что декларация — попытка соблюсти и учесть эти национальные интересы, а также большой спектр мнений, которые здесь высказывались.

Какие цели мы ставили? Главная и основная — приоритет всего человеческого. Только человеческие проблемы, человеческий фактор играют приоритетную роль над всем остальным.

Обратите внимание — в декларации почти нет критики, только

конструктивные пункты. И мы считаем, что это как раз те пункты, на которых нам необходимо остановиться, чтобы иметь возможность одеться. Без решения этих проблем мы не оденемся. Это — основа основ! (Аплодисменты). Мы видим, что наша тоталитарная имперская система рушится, и мы должны сделать все (аплодисменты), в хорошем смысле, чтобы эта империя быстрее разрушилась и мы могли бы приступить к построению нового, правового и демократического государства. (Аплодисменты). Пункты, принятые в декларации, могут этому способствовать.

Особо хочу сказать, что всеобщее наше мнение такое: одна из важнейших проблем Советского Союза — это проблема России. Это проблема русских людей как нации, потому что пока русские люди как нация не осознают свою силу, опять в самом хорошем смысле этого слова, и свое место в перестройке, очень сложно нам будет двигаться дальше. (Аплодисменты). Меня очень порадовало, что в дискуссионном центре активно работали как раз ребята из России — и поддерживали нас.

И в конце я бы хотел сказать: не будем дискутировать о том, чего мы еще не построили. Да-

вайте сначала примем какие-то конструктивные решения. Очень легко, мы вчера это видели, все вычеркивать: дело минуты. А что-нибудь решать по-настоящему — намного сложнее. Я вас призываю — как можно меньше вычеркивать, я согласен идти на компромисс с вами, давайте не будем вычеркивать, давайте принимать конструктивные решения. Спасибо. (Аплодисменты).

ИЗ ИТОВОГО ДОКУМЕНТА

ПОЛИТИЧЕСКАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ

Мы хорошо понимаем, что проблемы образования, трудности гражданского и социального становления студенчества — производная от сложных реалий, застарелых болезней всего общества.

Поддерживаем развернувшийся в стране жизненно необходимый процесс перестройки.

Считаем, что политические, экономические, социальные и правовые проблемы могут решаться только демократическими методами, парламентарным путем.

Всеобщий студенческий форум считает необходимым:

В политической сфере:

— последовательное проведение в жизнь принципа разделения законодательной, исполнительной и

судебной власти, создающего реальные гарантии необратимости перестройки; считать нецелесообразным существование двухступенчатой системы высших органов государственной власти;

— обязательный учет общественного мнения при решении вопросов общегосударственного и местного значения — обеспечения демократического механизма проведения референдумов;

— совершенствование избирательной системы: выборы на всех уровнях только на основе действительно всеобщего, равного и прямого избирательного права при тайном голосовании;

— осуществление концептуального пересмотра Конституции СССР, исходя из общественно-политических реальностей. Предусмотреть в новой редакции Конституции правовые гарантии развития политического плюрализма, исключить статьи, закрепляющие особое положение партии и общественных организаций,

— создание и обеспечение условий для свободного развития всех народов страны на основе права наций на самоопределение, которое закреплено в международных соглашениях.

В социально-экономической области:

— основой экономической системы СССР должно стать многообразие форм собственности. ВСФ поддерживает создание юридиче-

ски равных условий для государственной, коллективной, частной и смешанной собственности;

— разработать эффективный механизм социальной защиты граждан;

— следует перераспределить средства государственного бюджета в пользу социальной сферы, науки, культуры и образования за счет сокращения военных расходов, расходов на капитальное строительство и на содержание административного аппарата.

В области прав человека:

— приведение действующего законодательства Союза ССР в соответствие с нормами, закрепленными в международных пактах, конвенциях и соглашениях в области прав человека, ратифицированных Союзом ССР, широкое обновление этих договоренностей;

— отменить всякие ограничения на поездки за рубеж для инвалидов, в том числе студентов-инвалидов.

* Особое мнение:

— пересмотр принципов набора на военную службу и принципов ее несения. Считаем, что каждый человек имеет право выбора между военной и гражданской (альтернативной) службой. Предусмотреть создание профессиональной вольнонаемной армии.

* Особое мнение — это предложение, не принятое большинством, но поддержанное не менее, чем третьим делегатов.

LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES PARTIJAS ORGANIZĀCIJAS RĪCĪBAS PROGRAMMA

1990. GADAM

LVU komunisti pozitīvi vērtē LKP rīcības programmu «Pa Latvijas suverenitātes ceļu» kā svarīgu soli uz partijas politikas pieskaņošanu tautas interesēm un daudzpartiju sistēmas apstākļiem. No programmas enerģiskas un konsekventas izpildes būs atkarīgas partijas izredzes 1990. gada LPSR tautas deputātu vēlēšanās. Universitātes komunisti apzinās nepieciešamību meklēt konkrētus ceļus LKP rīcības programmā iezīmēto uzdevumu risināšanai, tai skaitā Latvijas suverenitātes realizācijas, sabiedrības dzīves demokratizācijas, augstskolas darba pārkārtošanas u. c. jomās. Tomēr notikumu attīstība partijā un valstī jau pēc programmas pieņemšanas prasā papildināt to ar vēl radikālākiem pasākumiem cīņai pret «stiprā dzimuma» politisko un ekonomisko diktātu.

Vērtējot pašreizējo stāvokli Latvijas Kompartijā, LVU komunisti atzīst, ka partijas biedru vidū ir ievērojama daļa tādu cilvēku, kas savā pārliecībā un darbībā vienmēr tā vai citādi ir bijuši pret izkropļojumiem partijās pasludināto mērķu realizācijā, un tagad, kritiski izvērtējuši partijas, kā arī savu darbību, ir aktīvi iesaistījušies pārbūves procesā. Šis revolucionārais partijas kodols ir guvis iespēju izteikt savu gribu un ietekmēt demokratizācijas procesu attīstību republikā, cenšoties novērst dažādus izkropļojumus; tas ir ietekmīgs spēks, kas var garantēt demokratizācijas procesu sekmi-gu norisi.

1990. gads parādis, vai partijas organizācijas, pārvarot konservatīvo spēku pretošanos un pašu pieļautās kļūdas, spēš atgūt autoritāti tautā un kļūt par tautas interešu patiesiem pautējiem un aizstāvjiem. Tas būs partijas pašattīrīšanās gads.

LVU partijas biedru kopsapulcē ir jāapzinās, ka šī rīcības programma nevar tikt pieņemta pilnīgi vienprātīgi kā nesenā pagātnē. Komunistiem, kuriem ir principiāli iebildumi pret vairākuma pieņemto programmu, tiek dota iespēja pamatot savu, atšķirīgu nostādni. Ir jāapzinās, ka katram no mums jāizvēlas ceļš, pa kuru iet.

Jaunajai komunistiskās partijas koncepcijai pēc būtības ir jāsniedz atbildes uz galvenajiem jautājumiem: kādi ir mūsu ideāli, kādu sabiedrības modeli mēs izvēlēsimies un kā to realizēsim.

Šī koncepcija ir jāatspoguļo Latvijas kompartijas programmā un statūtos, ko pieņems LKP 25. kongress.

LVU komunisti atbalsta LKP lauku rajonu komiteju centienus partijas darbībā nodrošināt vispārīvcīskā vērtību un tautas interešu prioritāti.

Lai veidotu partijas koncepcijas, programmas un statūtu projektus, LVU partijas organizācija uzskata par nepieciešamu jau tagad izteikt savu nostāju būtiskos un diskutablos jautājumos.

LVU komunistiem nav pieņemama PSKP 1989. gada septembra plēnuma ieņemta nostāja nāciju pašnoteikšanās tiesību jautājumā. Plēnums parādīja, ka partijas visaugstākajā līmenī vēl nav pārvarēta viena no stalinisma paliekām — impēriskā domāšana. Salīdzinot PSKP XIX Vissavienības konferences pasludinātos republiku suverenitātes nostiprināšanas principus ar 1988. gada decembrī pieņemtajiem konservatīvajiem PSRS Konstitūcijas labojumiem, PSKP CK 26. augusta paziņojumu un PSRS Augstākās Padomes Prezidija 10. novembra lēmumu, redzot, kā Savienības orgāni bloķē republiku pāreju uz ekonomisko patstāvību, kā tie nevēlas atzīt republiku ipašuma tiesības uz savu zemi un dabas resursiem, redzot mēģinājumus piešķirt krievu valodai «visas valsts valodas» statusu, jāsecina, ka starp deklarēto un reālo politiku atkal veidojas dziļa plaisa. Šādā situācijā mēs atbalstām visu PSRS nāciju un tautību centienus realizēt pašnoteikšanās un esam par to, lai katrai nācijai un katrai tautai ir tiesības brīvprātīgi, bez draudiem un piespiedšanas izlemt savu nākotni un izvēlēties ceļus savu mērķu realizēšanai.

LVU komunisti negatīvi vērtē PSKP CK 1989. gada septembra plēnuma ieņemto nostāju partijas reformas jautājumā. Mēs labi saprotam daudzu KPFSR partijas organizāciju izvirzītās prasības izveidot Krievijas Kompartiju, un uzskatām, ka nepieciešams pārveidot PSKP par savienoto republiku kompartiju savienību. Nav pieļaujama PSKP kongresa vai PSKP lēmumu uzspiešana savienotās republikas kompartijai.

Saprotot, ka visi PSKP biedri nespēj (un daļa arī nevēlas) kļūt par radikālās pārbūves aktīviem līdzdalībniekiem, LVU

komunisti atbalsta Maskavas Partijas kluba iniciatīvu izveidot PSKP sastāvā demokrātisko platformu. Tās uzdevums būtu konsolidēt progresīvos spēkus visas partijas mērogā, panākt partijas radikālu demokratizāciju, izstrādāt jaunu PSKP Statūtu projektu un panākt, lai tas tiktu izskatīts PSKP XXVIII kongresā, bet kongresa sagatavošanas periodā — enerģiski cīnīties pret mēģinājumiem aizstāt M. Gorbačova uzskatu radikālo pārbūvi ar pārbūves imitāciju. Izšķiroša nozīme būs arī cīņai par kongresa delegātu ievēlšanu tiesās, alternatīvās vēlēšanās, aizklāti balsojot un brīvi izvirzot kandidātus.

Latvijas Valsts universitāte ir humanitāra augstskola, kur izglītību iegūst ne tikai latviešu tauta, bet arī visu republikas nacionālo grupu pārstāvji. Visas sabiedrības priekšā mēs atbildam par inteliģences (īpaši — humanitārās inteliģences) sagatavošanu tāda līmenī, lai tiktu nodrošināta Latvijas garīgās dzīves un tautas saimniecības uzplaukums.

LVU partijas organizācija NO-LEMJ —

1. Par svarīgākajiem 1990. gadā uzskatīt sekojošus uzdevumus:

1.1. Kopā ar sabiedrisko zinātņu katedrām organizēt jaunas Latvijas Kompartijas koncepcijas izstrādi, uzskatot, ka partijas ideāla noteikšana ir visas partijas lieta. Sagatavot LKP 25. kongresam Latvijas Kompartijas programmas projekta variantu.

1.2. Cīnīties par atklātuma un demokratizācijas tālāku attīstību pašā partijā. Vērsties pie visām republikas partijas organizācijām ar uzsaukumu, ierosinot rīkot tiesās, alternatīvās rajonu partijas komiteju, LKP 25. kongresa delegātu un LKP CK locekļu, PSKP XXVIII kongresa delegātu vēlēšanas, ja nepieciešams — balstoties uz platformām, aizklāti balsojot un brīvi izvirzot kandidātus. Sagatavot LKP 25. kongresam Latvijas Kompartijas Statūtu projekta variantu. Aktīvi piedaloties PSKP demokrātiskās platformas izveidošanā, panākt, lai PSKP XXVIII kongresā pieņemtajos Statūtos būtu paredzēta radikāla partijas demokratizācija.

1.3. Izvirzīt priekšlikumu izslēgt no LPSR Konstitūcijas 6. pantu par partijas vadošo lomu (un panākt, lai tas tiktu izdarīts jau pirms 1990. gada LPSR tautas deputātu vēlēšanām).

1.4. Lai sekmētu partijas progresīvo spēku konsolidāciju un nodrošinātu to ietekmi uz procesiem LKP un PSKP mērogā, organizēt regulāras konsultācijas un kopīgas akcijas ar Latvijas augstskolu, MVU un citu PSRS augstskolu partijas organizācijām, ar Maskavas Partijas klubu.

1.5. Nodrošināt, lai 1990. gada LPSR tautas deputātu vēlēšanās tiktu maksimāli izmantots LVU potenciāls, gādāt, lai par deputātu kandidātiem tiktu izvirzīti pēc iespējas vairāk tādu universitātes darbinieku, kuri spēj cīnīties par uzvaru vēlēšanās un efektīvi strādāt padomēs, palīdzēt viņiem organizēt priekšvēlēšanu kampaņu. Maksimāli koordinēt šo darbu ar LTF un citu sabiedrisko organizāciju un kustību universitātes nodalām.

1.6. Izvirzīt priekšlikumu nodibināt LVU sabiedrisko organizāciju sadarbību klubu, kas veicinātu visu organizāciju dialogu un līdzvērtīgu sadarbību.

1.7. Panākt, lai universitātē sāktos reāla pāreja no tradicionālās kursu sistēmas uz priekšmetu sistēmu. Šim nolūkam jāpanāk, lai jau 1990./91. mācību gadā eksperimentā kārtībā vecāko kursu studentiem būtu nodrošināta iespēja 10—15% mācību vielas apgūt pēc izvēles, samazinot lekciju slodzi, paplašinot studentu patstāvīgu darba iespējas.

1.8. Panākt, lai paplašinātos LVU piedalīšanās republikas speciālistu kvalifikācijas celšanas procesā. Intensificējot pasniedzēju darbu un nodrošinot tā adekvātu apmaksu, perspektīvā pārvest LVU par kvalifikācijas celšanas centru visās universitātēs apgūstamās specialitātes.

1.9. Aktīvi iesaistīties LPSR Izglītības Likumprojekta izstrādē. Cīnīties pret mēģinājumiem ieviest Latvijas izglītības sistēmā latviešu un nelatviešu iedzīvotāju savstarpēju izolāciju. Izstrādāt jaunus formulējumus PSRS Konstitūcijas 25. un 45. pantam, kā arī atbilstošajiem LPSR Konstitūcijas pantiem, kuri nosaka izglītības sistēmas pamatprincipus.

1.10. Aktīvi piedalīties ar Rīgas humanitārā institūta ideju saistīto problēmu risināšanā. Atbilstoši LVU attīstības koncepcijai, universitātē ir humanitāra augstskola. Presē jau publicēts universitātes humanitārā centra koncepcijas projekts. Nemot to vērā, nav lietderīgi dibināt speciālu humanitāro institūtu, jo tas varētu veicināt vienīgi republikas latviešu un nelatviešu iedzīvotāju savstarpēju izolāciju.

1.11. Aktīvi veicināt efektīva mehānisma izveidošanu LVU darbinieku un studentu sociālo interešu aizstāvēšanai jaunajos ekonomiskajos apstākļos.

2. Balstoties uz universitātes struktūrvienību partijas pirmorganizācijās pieņemtajām rīcības programmām un LVU partijas sapulcē izteiktajiem priekšlikumiem, iekļaut universitātes partijas organizācijas rīcības programmā šādas svarīgākās saistības.

2.1. Lai pārvarētu politiskās konjunktūras ietekmi sabiedrisko zinātņu mācīšanā, panākt, lai tiktu pārstrādātas šo zinātņu mācību programmas, izmainot pasniedzamo priekšmetu sastāvu, saturu un metodiku. Jau ar 1990./91. mācību gadu, likvidējot marksistisko koncepciju monopoli, radīt studentiem izvēles iespējas starp alternatīviem mācību kursiem.

2.2. Sekmēt vēstures mācīšanas pārkārtošanu republikā (jaunas iestājpārbaudījumu programmas izstrāde, jaunu lekciju kursu sagatavošana, vēstures skolotāju pārkvalificēšana).

2.3. Panākt ekonomiskās izglītības pārkārtošanu atbilstoši jaunajiem apstākļiem, izstrādājot jaunu ekonomisko zinātņu docēšanas programmu, jau ar 1990./91. mācību gadu samazinot ekonomisko specialitāšu skaitu, tās universalizējot.

2.4. Sadarbībā ar attiecīgajiem LPSR ZA institūtiem un LKP CK Partijas vēstures institūtu izstrādāt konceptuāli jaunu republikānisku kompleksu programmu pētījumiem sabiedriskajās zinātnēs (paredzot tajā arī pētījumus nacionālajā jautājumā un Latvijas starpnacionālo attiecību modeļa izstrādi).

2.5. Veicināt zinātnietilpīgu ražotņu un patstāvīgu firmu veidošanos, liekot lietā LVU zinātnisko potenciālu. Piedalīties kompleksas programmas izstrādē šajā jautājumā.

3. Dot LVU komunistiem — PSRS tautas deputātiem sekojošus norādījumus.

3.1. Aktīvi piedalīties Baltijas, Starpreģionālās un citu progresīvo deputātu grupu darbā. Veicināt lielvalstiskās domāšanas pārvarēšanu PSRS un PSKP vadības līmenī.

3.2. Censties panākt, lai nacionālā ienākuma lielāka daļa tiktu piešķirta izglītības un zinātnes attīstībai. Fundamentālā zinātnē uzskatāma par sabiedrības kultūras būtisku sastāvdaļu, kura (tāpat kā izglītība un kultūra) jāfinansē no valsts budžeta.

4. Uzdot partijas komitejai, partijas pirmorganizācijām, visiem komunistiem aktīvi piedalīties mērķo uzdevumu īstenošanā, izstrādājot konkrētus rīcības plānus.

Šī projekta apspriešana paredzēta Universitātes partijas organizācijas sapulcē 29. novembrī.

INA DAŅUTE

(1. turpinājums)

Tikko lidmašīnas riteņi skar skrejceļu, salonā atskan aplausi, kurus apkalpe gods godam nepelnījusi. Atkal tveice un dedziņoša saule, bet izrāpīties no «Boeing» nemaz tik ātri nevaram. Nostāvētās divdesmit minūtes bija izšķirošās. Kad Ints pusnoņemietni, pusapjokam teica, ka viņam drīz esot lidmašīna uz Cikāgu, atsmēju, ka bez viņa jau tā neaizbrauks. Izrādījās, ka, pāris stundas mūs pagaidījusi, aizbrauca gan.

Rindas reģistrējot biļetes, niformējot bagāžu un vēl daži kavēkli bija par iemeslu tam, ka daļa grupas aizlido uz Cikāgu, bet otra daļa paliek Ņujorkā līdz nākamās dienas četriem. Mūsu stāvoklis nebūt nav apskaužams — naudas ne centa, klaidonības statuss (jau no 19.

kurš protam. Dažs gulēja uz avi- zes lappusēm, cits uz saviem apģērba gabaliem, vēl citi staigāja apkārt, diedelēdami kādu sil- tāku tēpa brunci, ar ko varētu piesegties.

Labsirdīgie amerikāņi mūs vēl pirms gulētiešanas pacienāja ar siltu picu un «Coca-cola». Mēs viņiem par to nodemonstrējām vienu dancīti «ar iesaistīšanu». Tieši šajā brīdī esot zvanījuši tie, kuri Cikāgā jau iekārtojū- šies ērtā hotelī. Viņiem pavēsti- ja, ka tā grupa meļņajās cepurēs (tās piederēja pie puīšu tēpa un ielikt tās čemodānā viņiem laimam pietrūka drosmes) Ņujor- kas Kenedija starptautiskajā lidostā dancojot ar nēģeriem. Un dandarieši Cikāgā nolēma, ka dandariešiem Ņujorkā iet ļoti ļautri.

Piecos no rīta mūs no mājīgās telpas sāka dzīt laukā. Bet līdz četriem pēcpusdienā — brīvs laiks. Nevaram pierast pie vietē-

» DANDARU « brīnumanie piedzīvojumi AMERIKĀ...

maija rīta) paspējis apnīkt, vi- stem gribas nomazgāties un gu- lēt. Sēžam uz grīdas un sargā- jam savu mantību. Apmierinātie un koši gērbtie amerikāņi uz mums tā dīvaini skatās. Gai- dam. Arā sāk tumst. Dīvaini! Arī šajā zemē kādreiz iestājas tumsa?! Pilnas trīsdesmit divas stundas bija ilgusi šī diena, tā tuvojas beigām. Laužu lidostā paliek arvien mazāk. Mums esot vajadzējis būt mazliet nepiekā- pigākiem un kategoriskākiem, tad varbūt «Sabena» būtu uz sava rēķina mūs izmitinājusi kā- dā no Ņujorkas hoteliem. Bet nu nekā. Nākas apmierināties ar pusdienu taloniem vietējā ēstu- vitē.

Kad naktī sākam stāstīt visu, kas ar mums atgadījies, kādam vīram no apkalpojošā personāla, viņš jūt mums līdzī, bet teic, ka palīdzēt nekādi nevarot. Kad viņam talkā nāca dažas darbābied- renes, tad izdevās izkārtot mums naktsmitni — kādu uzgaidāmo telpu, kura tikai šķietami nodā- līta no neierobežotā lidostas pla- šuma. Sākam iekārtoties, kā nu

jā laika un to saskaņot ar savu bioloģisko pulksteni. Atkal klīst- am pa lidostu, pāpusdienojam, klīstam atkal. Visi bez pārtrau- kuma viens otram apgalvojam, ka tās lidostas ir ļausmīgi apnī- kušas. Pat nesajūsmīna doma, ka tu atrodies otrā pasaules mā- lā, lielā un varenā pilsētā, kuru sauc par Ņujorku. Ieva aizbrau- ca ciemos pie savas radnieces, kura mūs vēlīgi pabaro ar ba- nāniem un vēl dažām ēdamām lietām, tani pat laikā nespēdama saprast, kā ar mums kaut kas tik nejēdzīgs spējis atgadīties.

Kaut kā un puslīdz veiksmīgi nokļūstam arī Cikāgā, no kurie- nes ar autobusu astoneš stun- das braucam uz Bransonu, mūsu apmešanās vietu Misūri štātā. Atkal jāēd. Atri tumšs. Līst. Ists tropisks lietus. Pie mums teiktu — gāž. Braucam garām kaut kam ievēribas cienīgam, uz ko jāskatās, bet lielākā daļa pat uz to nav spējīga. Vien tie, kuri Cikāgā lieliski atpūtu- šies, ir dzīvesprieka pilni un enerģiski.

(Turpmāk vēl)

В Ленинграде образован комитет «Мы боремся за жизнь Артураса Сакалаускаса». Тех, кто поддерживает это движение, просим вырезать текст призыва и отнести в университетский комитет комсомола по адресу: бульв. Райниса, 19, — для дальнейшей пересылки в Ленинград.

Трагическая история Артураса Сакалаускаса — результат неуставных отношений в нашей армии. Мы обеспокоены тем, что в результате унижений и издевательств калечатся и ломаются человеческие судьбы, что приводит к невозможным нравственным потерям.

Я требую:

1. Прекратить уголовное дело в отношении Артураса Сакалаускаса.
2. Переосмотреть Устав Вооруженных Сил СССР и наше законодательство с тем, чтобы любой человек был надежно защищен от любых посягательств на честь и достоинство личности.

Фамилия, и. о. _____

Домашний адрес _____

Социальное положение _____

Число _____ Подпись _____

SPORTS

Varbūt nerakstīsim šo datumu ar metru augstiem burtiem uz sarkana audekla. Un tomēr to der pieminēt — 14. novembrī nodibinājās sporta bridža sekcija L(V)U. Tas ir tikai aizsākums. Tās dibinātāji nākotnē cer iegūt kluba statusu un kļūt par pilntiesīgu Latvijas bridža federācijas biedru.

Sanākuši dibināt savu sekci- ju šai ļausmīgi miētpilsoniskajai spēlei bija tikai kādi piecpas- mit studenti — no ķīmiķiem, fizmatie, vēsturniekiem, filolo-

RINDIŅAS NO ARMIJAS

Sēžu politnodarbībās un pus- miēgā klausos zampolita lasītajā lekcijā, kuru pats nesen — ap- trijiem no rīta biju izkonspektē- jis no «Brunoto Spēku Komunis- ta», pelēcīga dizaina brošūreles ar tikpat pelēcīgu saturu (tai droši var likt klāt recepti: lietot iešķīgi, pirms lietošanas krītni saskalot). Domāju klusībā savas mūžīgās «trimdas latvieša» do- mas.

Te durvis paver rotas koman- dieris un paziņo, ka man ātri jā- dodas un centrālo caurlaižu kon- troles punktu.

Tikšanās ir gaiša kā nekau- nīgs saules stariņš šajā pelēcīgā- jā sestdienas rītā. Šķiet, ka visa pasaule smejas aiz prieka un lai- mes kopā ar mums. Viņa ir blak- us — mana Dacīte. Momentā tiek realizēti visi garajos, no- mākušajos mēnešos sakaldinātie plāni. Caur labu paziņanos un blatošanos (firmā «BS» ļoti ie- cienīts kontaktēšanās veids) mū- su rīcībā tiek nodots dzīvoklis — vecā, padomju militāristu aizlāis- tā (pagaidu saimnieka psiholoģī- ja) vācu savrupmājā. No manis tiek noņemta pilnīga kontrole, un tas nozīmē veselū nedēļu kopā- būšanas.

Ar dziļu dvēselisku riebumu nokratu šo zaļganbrūno ietēru, sarītinu kajautus, iebāžu tos stulmos, aizlīdzinu vīstumsākajā istabas kaktā, lai ar neaprakstā- mu baudu uzvilktu parastās dži- nas un patīkamu trikotāžas kre- kļu. Vēl tikai jāzauj kurpes un — hei!

Uzmanīgi, apejot visus kara- pilsētības biežāk caurstaigātos krustojumus, ar tumšam itāļu «spogulenēm» uz deguna (zagta brīvība paliek zagta), laimīgi iz- kļūstam no šīs — vietējo iedzi- votāju sūri nolādētās un apspau- dītās zemes hektāriem. Liekas, ka esmu apreibis no pirmspusdie- nas saules, no vienkāršiem cilvē- kiem, kuri nesteldzīgi, taču no- teikti iet savus ikdienas ceļus.

Pirmais, ko tik ļoti vēlos — izdzert tasi melnas, smaržīgas ka- fijas. Ieejot pilsētības rātslauku- ma mazajā, ļoti mājīgajā kafējnī- cīnā, mūs smaidot uzņem jauna oficiante ar tradicionālo balto priekšautiņu ap slaido vidukli. Armijas atmosfēras apkūpinātās smadzenes acumirkli sāk virknēt vārdus, frāzes vācu valodā, kurā neesmu tik sen runājis. Sev par izbrīnu konstatēju, ka izdodas tīri veikli — tāpat viss nav zau- dēts — esmu vēl spējīgs puslīdz loģiski domāt, kas sarkanarmijas kareivim nav nemaz tik bieži va- jadzīgs un ir pat bistami. To es sapratu jau tad, kad štāba priekšnieka pienākumu pagaidu izpildītājam (jaunam leitnantam ar piņņainu pusaudža seju) aizrā- dīju, ka tas savas domas vairs nespēj izteikt, necaurvijot tās ar sulīgu lamžargona devu. O, bez- galīgi plaša, ietilpīga krievu va- lodai! Viņš toreiz kļuva sarkans kā rumāņu tomāts. Pateicu taču to ierindas priekšā. Gala rezul- tāta: — ai hollarā, ai hollarā — es tupu cietumā! Tā kādreiz dūngoja Sveiks, bet ierindnieks Druvaskalns to pašu trallināja trīs diennaktis populārajā «gu- bā».

Bet šajā brīvības dienā sirmās Hāfeles ūdeņi burtiski čum un

VAI UZSPĒLĒSIM BRIDŽU?

giem un ekonomistiem. Iniciatīva piederēja ķīmijas 1. un 2. kursa studentiem — Robertam un Ha- raldam. Laikam jau pārējle bai- dījās, ka azarta spēles tos nove- dīs pie prāta asināšanas...

Atbalstu solīja arī L(V)U Sporta kluba vadītājs Gints Gail- lītis. Un kāpēc gan ne? Šādas sekcijas ir gan RPI, gan LLA un galu galā — Londonas uni- versitātes bridža klubs pastāv jau 150 gadus. Tātad par šādu

pasākuma dzīvotspēju nav jāšau- bās.

Bet varbūt arī jūs vēlaties uzspēlēt vai iemācīties, vai glu- ži vienkārši paskatīties, kā citi spēlē sporta bridžu, tad būsi- et gaidīti otrdienās Gorkija ielā 69, 4. stāvā, 2. (vai arī kādā citā) auditorijā plkst. 16.00.

ILZE NAGLA

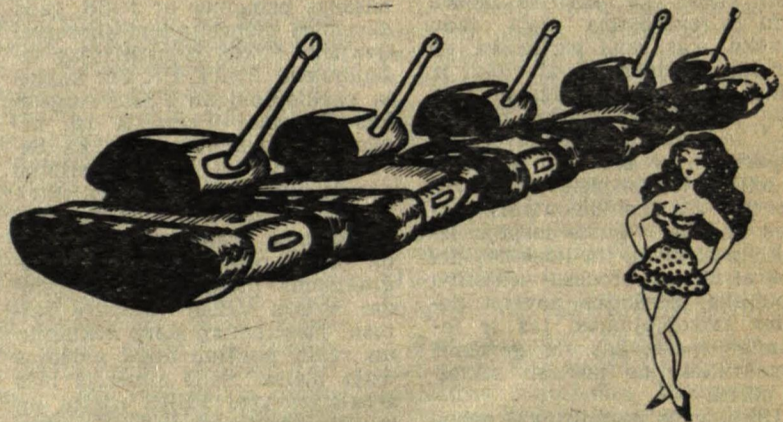
P. S. Sava inventāra sekcijai vēl nav, tādēļ spēles rīki, t. i., kārtis jāņem līdzi pašiem.

mužs no dažādu izmēru laivelēm, jahtām un smailtēm. Vācieši ļoti iecienījuši atpūtu uz ūdeņiem. Taču mēs abi sēžam mazās pilsē- tiņas lepnuma — akmens dārza nomalītē uz soliņa un, cieši rokās sadevušies, lūkojamies krāšņajās, ar prasmīgu roku stādītājas pu- ķēs. Tās, mirdzot visās varavīk- snes krāsās, piesaista katra ga- rāmgājēja uzmanību. Neviļus prātā ienāk rīts, kad kārtējā ka- ra pilsētības apkopšanas reizē lasījām pudeļu lauskas, vecas saldējuma turzas un vēl visādas sikas dražas. Un tad pēkšņi at-

Viena diena zagtas brīvības

vērās logs... Kāda oficerkun- dze, jumīga madāma, ne mirkli neminstoties, gandrīz uz mūsu galvām izgāza kartupeļu zupas atliekas...

Dace no mājām līdz atvedusi manu «mierlaika» (tā apzīmēju laiku pirms armijas) fotoaparātu, ar kuru iemūžinām mirklus

mūsu ģimenes arhivam. Domās savukārt, fiksēju atlikušās 380 dienas. Tās būs jānostaigā ar sarkanvaigžņoto karaklausības apliecību kabatā un jātēlo paklausīgs muļķis.

(«Vi iģiot, tovarišķ soldat!» — «Tak točno, tovarišķ kapitan!») Bet ežermalā skan pēdējās va- saras balles deju ritmi. Dodamies tur. Vācieši prot lieliski atpūs- ties.

Tad atkal... Aiz kioska stūra dzirdu atskanam lamas tik pazīs-

tamā valodā. Divi līgumstrādnie- ki, kurus algo firma «BS», ne- spēj sadalīt savu iekāres objek- tu — spilgti izkrāsojušos drais- kuli, kurā sazīmēju karapilsēti- ņas nocenoto preču veikala pār- devēju. Padomju līgumstrādnie- kus Austrumvācijas pilsētās var sastapt gandrīz jebkurā alus bā- rā, veikalā, stacijā (arī uz soli- ņiem izsnaužot reibuli). Neap- skaužu vāciešus. Arī pie viņiem atstaigājusi «mis Migrācija». Pret to ir grūti cīnīties, jo pa- domju karaspēka rietumu gru- pai, taču ir vajadzīgi strādnieki! Parasti par tiem kļūst piedzīvo- jumu meklētāji, vieglas dzīves tīkotāji, vecmeitas, kuras kāro pieņemt oficiera vai vismaz pr- porščika kundzes statusu. Te ir sastopamas arī vienkāršas pa- domzemes ielēnes, kurām nav veicies lielajā dzimtenē. Ar savu ierašanos te, visi ņem līdzi arī austrumu subkultūru, kuru na- bāga rietumniekiem nākas pie- ciest tautu draudzības vārdā.

Saule aiziet aiz koku galot- nēm. Karapilsētīnā atgrīezamies kopā ar dažiem vīriem zvaigžņo- tos uzplečos. Tie cenšas varonīgi turēties kājās un auro Visocka dziesmas. Uz mirkli viņu uzma- nību piesaista mūsu svešā valo- da. Taču viens no tiem nomie- rina pārējos, noturēdams mūs

par vāciešiem: «Ā! Tak eto ješč- o gansi šļajutsal!»

Atgrīezušies dzīvokli, izkravā- jam Daces ceļasomas. Pēc tam, vaigus kopā sakļāvuši, skatāties mūsu kopīgās dzīves sākuma — Balto Dienu — fotogrāfijas. Aizmirstas visas šīs pasaules ga- ra no miesas netīrības. Tām ne- izdosies pīveikt dvēseli.

ANDRIS DRUVASKALNS,
Austrumvācija, 1989. gada
rudens

Redaktors AIVARS JANSONS

Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības RA «Poligrāfists» 4. cehā, 226700, Rīgā, Akas ielā 5/7. Tirāža 1500 eks., augstspiede. Redakcijas adrese: pasta indekss 226098, Raiņa bulv. 19, 121. ist., 3. stāvā, tālr. 222944.

A-1008 JT 07518

«Университетс Авизе» («Университетская газета»), издание Латвийского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. П. Стучки. На латышском и русском языках. Адрес редакции: 226098, г. Рига, бульв. Райниса, 19, 3 этаж, комната 121. Телефон 222944.